

ČINOHRA

STÁTNÍ NOSITEL
DIVADLO ŘÁDU
OSTRAVA PRÁCE

PETRA BEZRUČE

NOSITEL VYZNAMENÁNÍ ZA ZÁSLUHY O VÝSTAVBU

521

527

525

526

379

617

612

384

385

380

393

570

571

556

551

557

890

891

545

STÁTNÍ DIVADLO OSTRAVA

nositel Řádu práce

čínohra **PETRA BEZRUČE**

nositelka vyznamenání Za zásluhy
o výstavbu

William S h a k e s p e a r e

DVA VERONŠTÍ PÁNI

Překlad: Václav R e n ě

Úprava a režie:
Aleš Kubica

Výtvarník: Alexander B a b r a j

Scénická hudba: Daniel F o r r ó

Texty písní: Jaroslav S y p a l ,
s použitím Shakespearových veršů

Dramaturg: Zdeněk S t o k l a s a

Šermy: Libor O l š a n , j. h.

Představení řídí: Věra Š u k a l o v á

Nápověda: Marta V e s e l á

Osoby a obsazení:

Vévoda v Miláně   **Bohuslav Čvančara**
šlechtici z Verony

Valentino   **Vítězslav Kryške**
Proteo   **Pavel Tomanka**

Antonio   **Jiří Zach**

Turio   **Vladimír Čapka**

Eglamour   **Pavel Handl**

Šašek Kvap   **Miroslav Kudela**

Šašek Pík   **Jan Mazák**

Pantino   **Milan Šulc**

Hospodský   **Jeroným Horák**

Julie   **Lenka Kucharská**

Silvie   **Monika Hálová**

Luceta   **Marcella Pavlasová**

Kostas Zerdaloglu

Zbojníci   **Ladislav Brückner**

Pavel Handl

**Premiéra dne 23. listopadu 1984 na scéně
čínohry Petra Bezruče**

Shakespearovy hry na jevišti činohry

Petra Bezruč

Dva veronští šlechtici

premiéra 9. června 1955

Romeo a Julie

premiéra 15. března 1962

Sen noci svatojánské

premiéra 24. září 1966

Tragický příběh dánského

prince Hamleta

premiéra 3. dubna 1970

Zkrocení zlé ženy

premiéra 12. října 1973

Jak se vám líbí

premiéra 23. března 1977

Komedie plná omylů

premiéra 9. listopadu 1979

Zimní pohádka

premiéra 10. června 1983

Tragický příběh Hamleta,

dánského prince

premiéra 20. ledna 1984

Dva veronští páni

premiéra 23. listopadu 1984

Vedoucí výroby a technického provozu: Ing. Ivan Bílek / Vedoucí dekoračních dílen: Přemysl Kirschner / Vedoucí výroby kostýmů: Eliška Zapletalová / Jevištní mistr: Václav Plachý / Mistr osvětlení: Jaroslav Řezáč / Zvuk řídí: Marie Krejčí / Mistr vlásenkárny: Vojmil Nytra / Mistr rekvizitárny: Eva Wiesnerová / Mistr garderoby: Zlata Nezhybová.

William Shakespeare a Dva veronští páni

Shakespeare – Čaroděj dramatu, Největší dramatický básník, Lev poezie, Mistr mnoha stylů, Lord jazyka, Velmož fantazie i intelektu, Strůjce záhad, ale také Hlas přírody, Hlas přirozenosti člověka. Zobrazuje vše, co je v člověku dobré, ušlechtilé a životaschopné. Stejným způsobem však umí z jeviště promluvit i o věcech nedobrych, ba někdy velice zlých. Intrika, pomluva, falešná obvinění – závist, zášť i úlisnost a podvod, jsou, žel, také obrazem lidské společnosti po celá staletí.

A tento autorův filozofický názor, byť třeba vysloven poněkud lehčím tónem, je obsažen i ve hře o Dvou veronských pánech. William Shakespeare (1564 až 1616), uvedl Dva veronské pány v roce 1594, vedle své Marné lásky snahy a jedné z největších tragédií Romeo a Julie. Následovala pak historická hra Richard II., a komedie Sen noci svatojánské.

Dva veronští páni, jindy a v jiných překladech také nazývání Dva veronští šlechtíci, patří do prvního tvůrčího období Shakespearova, které bylo zakončeno zhruba okolo roku 1600. Toto období je charakterizováno jako období velkých komedií. **Je to však pravda?** Vznikly sice takové komedie jako Zkrocení zlé ženy, Mnoho povyku pro nic, Marná lásky snaha, ale na druhé straně i historické fresky Richard III. a Richard II., kromě toho už citovaná tragédie Romeo a Julie.

Druhé období by bylo možno samozřejmě zjednodušeně charakterizovat, jako období velkých tragédií: Hamlet, Othello, Král Lear, Macbeth, ale také komedií z nejznámějších – Veselé paničky windsorské a Jak se vám líbí.

Ve třetím období, započatém zhruba kolem roku 1608, „se chmury osobních starostí autorových poněkud vyjasňují a dochází k smířlivému vyrovnání, či spíše k mužné rezignaci“. Tento životní pocit se odráží v tragikomedích se smírným závěrem, jakými jsou Cymbelin, Zimní pohádka, Bouře, ale i hra s antickým námětem Antonius a Kleopatra.

Tak rozdělují a zařazují dílo dramatického básníka Shakespeara někteří Shakespearologové.

Je to však pravda?

V mnohém jistě! Ve většině tvrzení jen částečně! Částečně, protože se zapomíná na mnohovrstevnatost každé Shakespearovy hry, na jeho schopnost modelovat výrazné, pravdivé, vskutku životné a strhující lidské typy.

Této své, řekněme to současným jazykem, tvůrčí zásadě, je věrný i ve Dvou veronských pánech. Valentino a Proteo jsou, mimo jiné, i dva současní mladí lidé se vším, čím Shakespeare své jevištní typy obdařuje.

A ti ostatní? Společnost okolo nich a jejich lásek! Lidé přející i nepřející přirozené, byť někdy komplikované lásce a lidskému životu.

Řekli o Shakespearovi

J. W. Goethe:

„Shakespeare je příliš bohatý a mocný. Tvůrčí povaha smí číst vždy za rok jen jedno jeho drama, nechce-li se jím zničit.“

G. Flaubert:

„Po dva dny jsem byl rozdrčen scénou ze Shakespeara, z 3. jednání Leara. Zešílím z toho chlapa!“

A jindy G. Flaubert vyznává:

„Je to tvorba a zevšeobecnování; co vyznačuje velké génie, oni shrnují rozptýlené osobnosti v typ a přinášejí pokolení lidskému na vědomí nové postavy; což nevěříme v existenci Dona Quijota jako v existenci Caesara? Shakespeare je z tohoto hlediska něčím strašlivým: to nebyl člověk, ale celý svět: byli v něm velcí lidé, celé davy, krajiny; takoví nemají zapotřebí zabývat se stylem: jsou silní přes své vady a pro ně. Ale my malí, máme cenu jen dokonalým provedením.“

G. B. Shaw:

„Shakespearova síla spočívá v jeho úžasném zvládnutí slov, která naplňuje fascinujícím kouzlem i jeho nejšpinavější vtípky a povznáší i jeho nejprázdnější fráze.“

F. X. Šalda:

„Byl jsi básník a snad největší, kolik jich kdy žilo – a to znamená: bohatá živá melodie vylévala se z tebe neustále: v ní zavíral jsi jako v zlatý slunný prsten všecko, čeho se dotkl tvůj pohled: věci mrtvé a němé, nadával jsi jazykem, řečí, zpěvem a přenášel je rozezvučené ve svůj kroužící vesmír.“

Závěrečná písnička naší podívané, kterou jsme předložili váženému publiku.

**Jsme karavana vraků v poušti bez oázy
hledáme si úkryt, kde přežijeme mráz
žár se změnil v popel – zbylo jen pár sazí
podivná je doba, podivný je čas.**

**Svoji vlastní vinou – daleko od lidí
zůstala vzpomínka na všechno co bylo
přítel – přáteli, teď pravdu říct se stydí
místo lásky – hořkost, to jediné nám zbylo.**

**Nikdy není pozdě – začít od začátku
zaplatit daň falši, vzdát se předstírání –
jsme na jedné lodi, duši plnou zmatků
najít k sobě cestu – nic nám nezabrání.**

Veškerá práva k provozování tohoto díla zastupuje DILIA Praha. Program vydalo Státní divadlo v Ostravě. Připravil Zdeněk Stoklasa, výtvarnice programu Marta Roszkopfová. Typografická spolupráce: Marcela Havlíková. Vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p., provoz 21, Ostrava 1, Novinářská 7.

Povoleno Sm KNV č. j. kult. 1782/84 – Ne – Ur – 403/16

NEPRODEJNÉ